
Aflevering 12:

Op stap met Chaima, de gepassioneerde huiswerkbegeleider van Linkeroever

In de tweede aflevering laat Chaima haar meer theoretische inzichten over pedagogie los. Ze heeft een boeiende kijk ontwikkeld op zowel individuele begeleiding van het kind als op ouderparticipatie. Ze is een doorzetter, die gelooft in de quote: “Fall seven times, stand up eight”. Vanuit die visie geeft ze de huiswerkbegeleiding van City Pirates Linkeroever gestalte.

Door Raf Willems

Ik word boos én droevig als kinderen zeggen dat ze ‘maar in het BSO zitten’

Ze stipt meteen aan dat kinderen die in een maatschappelijk lager gewaardeerde richting terecht komen, vaak mindere huistaken krijgen. ‘Dat moeten wij dan wat bijsturen. Ik durf me al eens opwinden tegen het feit dat sommige spelers uit deze maatschappelijk lager gewaardeerde richtingen minder worden uitgedaagd door schooltaken. Ik heb al vernomen dat een leerling op school minder presteerde en dat men overwoog hem naar het BUSO te sturen. Ik had met hem heel andere ervaringen en ging dus de bemiddelingstoer op bij de school. Met als resultaat dat hij extra begeleiding en oefenstof zou ontvangen. We komen ook op voor het algemeen welzijn van onze kinderen. Ik ben geen voorstander van het labelen van kinderen. “Ik zit maar in het BSO dus ik krijg geen huiswerk”. Als we dat horen van een jongere, dan gaat er bij ons een belletje rinkelen en geven wij net extra huiswerk. Wij willen namelijk het niveau opkrikken en de jongere prikkelen. Wij stellen hier vast dat veel kwaliteiten bij onze kinderen onbenut blijven. Daar willen wij absoluut verandering in krijgen. Het probleem ligt onder andere bij onze schoolcultuur want op gebied van gelijkheid in het onderwijs scoort Vlaanderen niet goed. Onze structuur ASO-TSO-BSO versterkt namelijk het denken in hokjes en zorgt voor een grote kloof in het onderwijsniveau. Ofwel ben je theoretisch ingesteld ofwel volg je een beroepsopleiding. Waarom kan je beiden niet combineren? Onze kinderen spreken zich ook in die zin uit: “We zitten maar in het BSO.” Dan word ik boos en

droevig tegelijk. Jammer genoeg bestaan er leerkrachten en directie die deze visie er mee inpompen. Kinderen en jongeren worden in het BSO te weinig uitgedaagd op het niveau van intelligentie en in het ASO te weinig op vlak van techniek. Ik heb soms het gevoel dat kinderen met een bepaalde sociale achtergrond sneller naar het TSO of BSO worden verwezen. Ik zag het met mijn eigen ogen. Ik zat zelf op een school waar ze enkel ASO hadden en die veranderde gaandeweg van een *gemengde* in een *blanke* school: bij de start zaten we met twintig kinderen met ‘migratie-achtergrond’ en op het einde, zes jaar later, nog maar met vijf. Ik geloof niet dat er slechts vijf van de twintig wel degelijk het ASO zouden aangekund hebben. Volgens mij was er bij de vijftien anderen, die het advies kregen om TSO of BSO te doen, een gebrek aan ondersteuning of een onterecht advies van de school voor een bepaalde studierichting zoals we bij veel spelers van City Pirates zien.’

Ik geloof dat je individuele identiteit samenhangt met je sociale positie

Chaima komt met een mij onbekend begrip op de proppen. Ze noemt zichzelf een sterke aanhanger van het kruispuntdenken. Dat vraagt een woordje uitleg. ‘Elk individu bevindt zich op een kruispunt van verschillende identiteiten. Elke persoon heeft bepaalde identiteitskenmerken: religie, etniciteit, gender, seksuele geaardheid, sociaaleconomisch achtergrond, leeftijd, opleiding enzovoort. Die spelen op elkaar in en hangen met elkaar samen.

Je individuele identiteit hangt dus samen met je sociale positie.

Onze jongeren hebben vaak een sociaaleconomisch moeilijker positie en dit maakt dan ook deel uit van hun identiteit. Het zorgt er ook voor dat ze door de maatschappij op een andere manier worden gepercipieerd.

Omwille van bepaalde identiteitskenmerken dienen ze harder te vechten om dezelfde kansen te kunnen krijgen.

Een belangrijke deelidentiteit bij mezelf is mijn moslim zijn. Mijn invulling van het geloof geeft mij steun in het leven en biedt me hoop in moeilijke momenten. Daarnaast is mijn geloof mijn vrijheid en vrijheid is super belangrijk voor mij. Ik wil zo weinig mogelijk beperkingen opgelegd krijgen. Mensen moeten de vrijheid hebben om zichzelf te ontplooiën.'

Ik geloof in de individuele aanpak van elk kind

Structuren zijn noodzakelijk, maar de individuele aanpak maakt het verschil volgens Chaima. Dat is haar credo en dat houdt ze voortdurend voor ogen.

'Ik vind het heel belangrijk dat de spelers hun eigenheid ontwikkelen. Ik heb in de les heel veel oog voor het individu. Ik denk dat het met de huidige schoolstructuur niet volledig mogelijk is. Het klassieke onderwijssysteem werkt 'in the box'. Vleugels van leerlingen worden doorheen dat systeem soms afgeknipt. De samenleving van vandaag is volop aan het veranderen, het klassieke schoolsysteem moet dan ook mee veranderen.

Bij onze huiswerkbegeleiding proberen we dat wel in te vullen. Werken met het individu is mijn eerste regel in de huiswerkbegeleiding. Bij het klassieke schoolsysteem gebeurt dat veel minder. Het is in het onderwijssysteem ook niet altijd haalbaar omwille van tijd en middelen. Bij ons moeten ze echt terecht kunnen met individuele vragen. Ik probeer heel erg te werken aan het vertrouwen zodat ze voelen dat we er zijn voor hen. We brengen ook huisbezoeken aan de ouders. Daar bespreek ik de moeilijke momenten die we beleven met de kinderen: onbeleefdheid, slordigheid, achterstand bij de taken... We behandelen ook klachten vanuit de school of zoeken naar een praktische oplossing bij armoede. We halen bijvoorbeeld zelf de kinderen op als vervoer voor de ouders niet haalbaar is.'

Ik bemiddel voor ouderparticipatie

Ouderparticipatie! Dat klinkt goed en lijkt ook de normaalste zaak van de wereld maar het organiseren is minder evident, dat is althans de ervaring van Chaima. Daar wil ze verandering in brengen.

'Ouderparticipatie is onze volgende stap. We willen de ouders betrekken bij het schoolgebeuren. Dat gaat vaak moeilijk omdat ze te weinig de Nederlandse taal onder de knie hebben of te weinig informatie hebben over het schoolsysteem in Vlaanderen. Ik zie soms hoe moeders komen kijken naar hun kind en controleren of het zijn schooltaak naar behoren uitvoert. Ook al kennen ze de taal nog niet. Ze tonen toch hun betrokkenheid. Ze kunnen inhoudelijk niet helpen maar ze zijn er wel voor hun kind. Dit is heel waardevol voor onze spelers. Uit onze huisbezoeken leren we ook wie een probleem heeft. Voor ons, maar ook voor de school, is kennis van de thuissituatie noodzakelijk. De thuiscontext bepaalt immers vaak het resultaat. Scholen zouden dus ook meer moeten inzetten op huisbezoeken om de context van leerlingen te begrijpen, maar opnieuw: hier is vaak een gebrek aan middelen. Het is duidelijk dat niet elk kind start met dezelfde kansen. Dat willen wij opvangen met onze ondersteuning.'

Ik spiegel mij aan 'Fall seven times, stand up eight!'

De quote van de Japanse dichter Naoki Higashida bezorgt haar levensinspiratie: *'Fall seven times, stand up eight.* Ik geef nooit op en geef die boodschap ook door aan mijn omgeving. Als iemand het moeilijk heeft, weten ze bovendien dat ze bij mij terecht kunnen. Ik wil die mentaliteit ook overdragen aan de spelers bij City Pirates. Het leven zal niet altijd van een leien dakje gaan, tegenslagen zullen er zijn, maar als je altijd terug rechtstaat, zal je groeien. Met City Pirates proberen we echt een verschil te maken voor de jongeren. We geven hen de structuur en de begeleiding die ze op bepaalde vlakken missen. Ze moeten leren dat ze mogen en moeten investeren in zichzelf en dat nooit of te nimmer mogen opgeven.'

Chaima Agris leeft duidelijk volgens haar missie. Ze geeft nooit op: zeven keer vallen en de achtste keer opnieuw opstaan. Volgens het motto van de dichter. Zo kijkt ze naar het leven en zo organiseert ze de huiswerkbegeleiding van City Pirates Linkeroever.

